

te groot. Daarom stelde ze in overleg met de orthopedisch chirurg de heupoperaties zo lang mogelijk uit.

Mascha vertelt: "Ik liep al een paar jaar met krukken en werkte niet meer. Fietsen en traplopen ging ook niet meer. Ondertussen bouwden we ons nieuwe huis; dat gaf afleiding, maar toen we er woon-

den was het op. Eind 2016 kon ik geen boodschappen meer doen en zat ik alleen maar op de bank. Natuurlijk wist ik dat er risico's zijn bij operaties, maar ik had veel vertrouwen in de orthopeed. En bovendien in mijzelf. Ik heb alles afgewogen en bewust voor de operaties gekozen."

Mascha: onderlinge samenwerking

Inmiddels heeft Mascha geen pijn meer in de linker heup. Rechts nog wel een beetje, maar ze kan steeds meer. "Er gaat een wereld voor mij open. Waar ik voorheen naar meditatiemuziek luisterde en me naar binnen richtte, geniet ik nu opnieuw van vrolijke, uitbundige muziek en dans ik. Vorige week wandelde ik naar

mijn moeder; nog met krukken, maar ik had het gevoel dat ik zweefde. Dat ik weer in beweging ben en mijn energie voel stromen, is zó fijn. Ik bruis nu weer en voel me blij. Je ziet dat ook in de uitkomsten van mijn vragenlijsten. Al zie je er ook in terug dat ik na de eerste operatie nog belemmerd werd door de niet-geopereerde heup. De toekomst zie ik met vertrouwen tegemoet. Ik houd enorm van de natuur en kan weer een boswandeling maken; heerlijk om al dat moois weer in me op te kunnen nemen."

Mascha heeft nu drie keer een vragenlijst ingevuld; vóór de eerste heupoperatie en erna nog twee keer. De vragen gaan bijvoorbeeld over pijn in rust en pijn tijdens bewegen, over de moeite die het kost om trap te lopen, te douchen, zich aan te kleden of over haar stemming. Mascha: "Het invullen duurt maar even, dus het is een kleine moeite. Ik help de artsen en andere patiënten ermee. Het is een manier om mijn dankbaarheid te tonen. Ik zie het als onderdeel van de samenwerking tussen arts en patiënt."

De orthopeed: resultaat voorspellen

Wim Rijnen is orthopedisch chirurg in een academisch ziekenhuis. Hij ziet vooral jonge heupprothese-patiënten en de mensen bij wie de heupprothese opnieuw geplaatst moet worden omdat er problemen zijn. Hij verklaart: "Patiëntervaringen zeggen meer dan alleen de röntgenfoto en het lichamelijke onderzoek. Een foto kan er goed uitzien en het onderzoek toont misschien geen bijzonderheden, maar de patiënt vertelt of hij pijn heeft of beperkingen ervaart. Die informatie bespreken we natuurlijk persoonlijk, maar door de vragenlijsten

"Vanwege mijn donorlever stelde ik de operaties zo lang mogelijk uit. Nu ben ik blij met mijn heupprothesen."

"Het invullen van de vragenlijsten zie ik als onderdeel van mijn samenwerking met de arts. Bovendien is het invullen zo gebeurd."

weten we hoe de patiënten als grote groep erover denken. Hierdoor hopen we patiënten in de toekomst te kunnen vertellen wat zij mogen verwachten van een operatie. Hoe meer mensen hun ervaringen met ons delen, hoe meer gegevens we verzamelen en hoe inzichtelijker we

dit kunnen maken. Het zou toch geweldig zijn als we een patiënt kunnen voorspellen dat hij qua pijn en beweging een jaar na de operatie zoveel procent verbetering mag verwachten? Iedereen die de vragenlijsten invult, helpt ons als artsen én de patiënten van de toekomst."

De wetenschapper: wat kan beter?

Wetenschappelijk onderzoeker Nienke Wolterbeek is bestuurslid van de NOV Werkgroep Orthopedie en Wetenschap. Zij vertelt waarom de uitkomsten van de vragenlijsten zo waardevol zijn: "Behandelaars kunnen de uitkomsten nu al gebruiken in de gesprekken met de patiënt. De vragenlijsten maken zichtbaar waar het goed gaat en waar nog niet. Kan iemand na de operatie bijvoorbeeld verder lopen dan voorheen? Is er meer of minder pijn? Met deze informatie kan een arts de patiënt informeren over het verdere herstel. Bijvoorbeeld of iemand mag verwachten dat hij over drie maanden weer kan tennissen."

De uitkomsten geven een vakgroep orthopedie ook handvatten om de kwaliteit van de behandeling nog meer te verbeteren. "Als orthopedisch chirurgen verschillende technieken of verschillende prothesen gebruiken, zien zij bijvoorbeeld of dat invloed heeft op de uitkomsten. Waar nodig kunnen ze dan het behandelbeleid aanpassen." Als wetenschapper is ze ook nieuwsgierig wat de uitkomsten in de toekomst bieden. "Hopelijk leren we er steeds meer van en kunnen we die kennis in de praktijk gebruiken."

Op www.zorgvoorbeweging.nl vindt u een korte animatie over het doel van de vragenlijsten. Ook klinieken kunnen deze animatie inzetten om de patiënten voor te lichten.